CELEBRACIÓN EN OS COTOS (na casa)

1 – 2 de agosto do 2020

XVIII DO TEMPO ORDINARIO

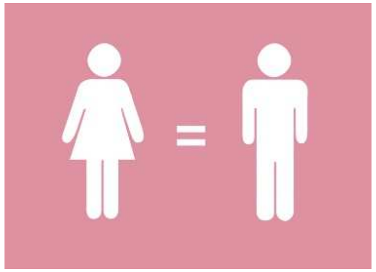

OS COTOS COA IGUALDADE VERDADEIRA DAS PERSOAS,
COS POBOS QUE SOFREN INXUSTIZA E ABANDONO,
COS REFUXIADOS E MARXINADOS DA SOCIEDADE,
E COA NATUREZA MALTRATADA

1.- ENCONTRO EN FAMILIA

SAÚDO DE BENVIDA

♫ ***Amigos nas penas***

Celebrante:

Benvidos sexamos todos a esta celebración. Reunímonos para vivir o tesouro da fe e facémolo no nome do Pai e do Fillo e do Espírito Santo.

Se os domingos pasados escoitabamos as parábolas do Reino que Xesús contaba aos que lle querían escoitar, hoxe o evanxeo pon diante de nós como vivía Xesús ese Reino na vida de cada día.

A xente acudía a escoitar a Xesús, pero tamén, e sobre todo, a convivir con El. Convivencia compartida para: falar, escoitar, rir, expor problemas e buscar solucións a cada un deles... A mesma convivencia que temos nós na casa, fogar no que compartimos a nosa vida.

COMPARTIR é a palabra principal que dá sentido a esa convivencia.

E ao final do día, no evanxeo, danse conta de que aínda non comeran. Pois é o momento de compartir: os apóstolos teñen para eles e para Xesús, pero hai moita máis xente, por iso é necesario compartir o pouco que cada un ten e así todos podemos realizala milagre. Comeron todos, e eran moitos. O pouco que cada un ten faise moito coa vontade de unilo e dalo aos demais.

Celebrante: *Hai persoas de ben que sempre teñen as mans abertas para ofrecer o que teñen aos demais. Xesús ensínanos a compartir, e aí está a milagre. Pero nós moitas veces somos egoístas e cústanos poñer o noso para ben dos demais, por iso agora queremos pedir perdón a Deus e aos demais por non ter mans abertas:*

Monitor/a

- Polas moitas veces nas que os nosos intereses e egoísmos son máis importantes que a gratuidade na que nos invitas a vivir cada día,

  SEÑOR, ABRE AS NOSAS MANS

- Polas veces nas que, coas mans pechadas, xulgamos aos que non teñen comida, traballo ou pasan por dificultades, escudándonos na acusación fácil de que non queren traballar,

  CRISTO, ABRE AS NOSAS MANS

- Porque seguimos abrindo as mans buscando o noso benestar, e pechámolas cando teríamos que procurar a dignidade dos famentos e necesitados

  SEÑOR, ABRE AS NOSAS MANS

Celebrante: *Deus todopoderoso teña piedade de nós e dos que teñen lugar no noso corazón, no noso fogar e na nosa vida. A todos, o Señor nos conceda o perdón e nos leve á vida eterna. Amén.*

ORACIÓN PROPIA DO DÍA

Celebrante: *Rematamos a primeira parte da celebración confiando nas mans de Deus Pai a nosa oración e pedimos que teñamos sempre mans abertas cos que non teñen pan cada día.*

(silenzo)

Deus, Noso Pai, axúdanos aos teus fillos
e móstranos a túa bondade incansable.
Nós estamos orgullosos de terte coma creador
e de sermos gobernados pola túa providencia:
renova ti a obra da túa creación
e protexe coa túa man o que renovaches.
Pedímoscho polo mesmo Xesucristo,
noso Señor. Amén.

2.- PROCLAMACIÓN DA PALABRA DE DEUS

(sentad@s)

Monitor/a: *Neste tempo da pandemia as nosas preocupacións moitas veces son cara a nós mesmos e esquecemos as necesidades que están a pasar outras persoas, e non moi lonxe, que non teñen o imprescindible para vivir coa mínima dignidade.*

Que as preocupacións persoais non fagan que esquezamos aos máis necesitados.

Leccionario I A páx232 Is 55, 1-3 *LECTURA*

LECTURA DO PROFETA ISAÍAS

Di o Señor:
¡Sedentos todos, vinde por auga!
Os que non tedes prata, vinde,
comprade comida e comede,
vinde e comprade comida;
sen prata e sen diñeiro comprade viño e leite.
Porque cambiades prata polo que non é pan
e o voso xornal polo que non farta.
Escoitádeme ben:
comede ben e que a vosa gorxa se alegre coa graxa.
Baixade o oído e vinde onda min,
facédeme caso e revivirán as vosas ilusións,
pois pactarei convosco unha alianza eterna,
os beneficios de David que se manteñen firmes.

Palabra do Señor

♫ nº 50 Na tardiña baixa da vida *SALMO*

(en pé) *Leccionario I A páx 231* Mt 14, 13-21 *EVANXEO*

PROCLAMACIÓN DO SANTO EVANXEO SEGUNDO MATEO

Daquela, retirouse Xesús nunha barca a un lugar deserto e arredado. En canto a xente o soubo, foino seguindo por terra desde as vilas. Así, cando desembarcaron, atopouse

cun gran xentío. El, conmovido, curou a todos os enfermos. Chegada a tarde, os discípulos foron onda el e dixéronlle:

- O lugar está moi arredado e a hora moi avanzada: será mellor que despidas a xente para que vaian ás aldeas e merquen comida.

Xesús díxolles:

- Non precisan marchar, dádelles vós de comer.

Eles responderon:

- Aquí non temos máis ca cinco bolos de pan e mais dous peixes.

Pero Xesús replicoulles:

- Pois, traédemos aquí.

E mandando recostar á xente na herba, colleu os cinco bolos e mailos dous peixes, ergueu a mirada ao ceo, dixo a bendición, partiu os bolos e deullos aos discípulos, que á súa vez llos pasaron á xente. E comeron todos ata se fartaren, enchendo coas sobras doce cestas. Os que comeron eran uns cinco mil, sen contar mulleres nin nenos.

Palabra do Señor

(sentad@s) gardamos uns instantes de silenzo para acoller a palabra no corazón

(en pé) **PROFESIÓN DA FE**

Celebrante: *Nesta celebración na casa, deixándonos guiar por Xesús cara ao seu Reino, proclamamos o credo co que queremos vivir como igrexa e fogar de Xesús:*

Creo, Señor, pero aumenta a miña fe

Monitor/a

Credes en Deus, no Deus que nos creou á súa imaxe e que nos ama e nos acolle nos seus brazos abertos de Pai?

Creo, Señor, pero aumenta a miña fe

Credes en Xesús, que quixo compartir a nosa vida, que o fixo sentíndose irmán con todos, e que con palabras e feitos nos convida a abrir as mans da solidariedade?

Creo, Señor, pero aumenta a miña fe

Credes no Espírito Santo, que nos alenta na gratuidade, no compromiso e na xustiza con cantas persoas pasan fame de vida?

Creo, Señor, pero aumenta a miña fe

Credes na igrexa, comunidade que non só se compadece senón que quere compartir tempos, sorrisos, esforzos, pans e peixes?

Creo, Señor, pero aumenta a miña fe

ORACIÓN UNIVERSAL

Celebrante: *Movidos pola fe e da man de Xesús, hoxe queremos rezar polas necesidades das familias que precisan máis ca nós, e facémolo dicindo:*

Señor, que saibamos compartir

Monitor/a

1. Coas persoas que non teñen pan, coas que pasan fame, oremos

2. Coas persoas que non teñen un fogar, coas que viven na rúa, oremos

3. Coas persoas que non teñen liberdade, coas que viven escravizadas, oremos

4. Coas persoas que teñen que deixar a súa terra, e que se ven obrigadas a fuxir na procura de refuxio, oremos

5. Coas persoas que teñen tempo, sorrisos e unha man para todos, oremos

6. Coas persoas que dan exemplo asumindo a responsabilidade persoal ante a pandemia. Oremos

Celebrante: *Grazas Señor porque hoxe coa nosa oración comprometémonos a dar unha man ás persoas asoballadas na nosa sociedade e que precisan que se lles recoñeza a súa dignidade, como fixo Xesús, noso Señor que vive e reina por sempre eternamente. Amén.*

3.- OS SIGNOS DA COMUÑÓN CON DEUS EN FAMILIA

NOSO PAI

Celebrante: *Nesta oración pedimos a Deus Pai que teñamos "o pan cada día".*

Compartamos hoxe a nosa oración con todos aqueles que non teñen que comer, e o Señor nos axude a abrir mans farturentas para todos:

NOSO PAI …

SIGNO DA PAZ

Celebrante: *A paz nace da solidariedade. Abrir as mans e ser solidarios é o signo de que somos verdadeiros discípulos de Xesús e mensaxeiros de paz. Con quen temos sido solidarios ultimamente?.*

NON COMULGAMOS PERO ESTAMOS EN COMUÑÓN

Celebrante: *Estamos arredor da mesa de Xesús que comparte con nós a súa vida e convídanos a compartir tamén nós cos outros.*

Ditosos nós que, convidados, na mesa de Xesús, estamos abertos a facer partícipes a todos desta mesma mesa coas nosas palabras e os nosos feitos.

♫ O pouco que Deus nos dá

4.- AVISOS E DESPEDIDA

ORACIÓN FINAL

Celebrante:

Oremos:
Señor, dámosche as grazas
porque acompañas coa túa protección constante
á familia que nos renovas na fe.
Ti que nunca deixas de nos axudar,
fainos merecentes de compartir
o banquete da eternidade.
Grazas polo exemplo que nos dás en Xesús,
o teu fillo benquerido, que vive e reina con nós
por sempre eternamente. Amén

Con Xesús queremos dar grazas pola vida sinxela das persoas coas que día a día compartimos a mesa,

con Xesús o evanxeo facémolo crible cos feitos da solidariedade, como el nos ten ensinado,

con Xesús damos grazas a Deus Pai por todas as persoas que dedican esforzos para que a traxedia da fame non sexa esquecida.

Que teñamos un bo día, unha boa semana,
e o Señor nos bendiga,† nos garde de todo mal
e nos leve ao seu fogar de vida eterna. Amén.

“Dádelles vós de comer”

Palabras de Xesús no evanxeo de hoxe.